

בשם ה' דהיינו להוציאנו מאותו חיוב של אותו הקרבן שהקריבו בלק ובלעם לפניו שהוא קרבן מצד הסט"א שהקריבוהו לפני הקב"ה וְכֹלֵא אִיהוּ מִתְתַקֵּן קָמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלֹא אֶתְאַבֵּיד מְלָה. נמצא שהכל הוא מתוקן לפני הקב"ה ולא נאבד ממנו שום דבר אפילו אחר כמה דורות כְּגוֹוֹנָא דָּא, כֹּלֵא אֶתְתַקֵּן קָמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הֵן לְטַב הֵן לְבִישׁ וכדוגמא זו הכל מתוקן לפניו יתברך בין לטוב לשלם לצדיקים העושים טוב ובין לרע היינו לשלם לרשעים העושים רע, ואם נראה גלגולים שהם מתגלגלים ובאים בין רעים כגון פלוני הרג את פלוני בין טובים כגון שמקבל טובה מחבירו או יורש נכסיו וכיו"ב הכל מסודר מלמעלה ואין דבר הנעשה חוץ מדעתו יתברך ורצונו (רמ"ק).

הקב"ה מודקדק עם הצדיקים כחוט השערה דוד המלך הוצרך לברוח משאול וכמה רעות גרמה הבריחה הזו

תָּא חַוִּי, דְדוּד אִיהוּ הָוּה דְעַרְק קָמִיָּה דְשָׂאוּל. בא וראה דוד המלך שהוצרך לברוח מפני שאול שרצה להורגו וְעַל דָּא גָּרִים, דְאֶתְאַבֵּידוּ כָּל אֵינּוֹן כְּהֵנִי דְנוֹב, וְלֹא אֶשְׁתָּאֵר מִכְּלָהוּ בַר אֲבִיתָר בְּלָחֻדְוֵי דְעַרְק. אלא שבזמן הבריחה שלו גרם שיהרגו כל כהני נוב ולא נשאר מהם אלא רק אביתר שברח עם דוד [100] וְדָא גָּרִים כְּמָה

### אור הרשב"י

[100] כאשר דוד המלך ברח מפני שאול אהימלך הכהן עיר הכהנים ובא אל אהימלך הכהן וביקש ממנו חרב כי לא היה וגם שאל לו באורים ותומים וכשראה את זה

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

**בִּישׁוּן בְּיִשְׂרָאֵל**, והואיל והקב"ה מדקדק עם צדיקים כחוט השערה לכן אע"פ שהוכרח לברוח גרם הדבר הזה כמה רעות בישראל **וּמִית שְׂאוּל וּבְנָוִי, וְנָפְלוּ מִיִּשְׂרָאֵל כְּמֵה אֲלָפִין וְרַבְבָּן** ומתו שאול ויונתן בנו במלחמה ונפלו מעם ישראל כמה אלפים ורבבות. **וְעַם כָּל דָּא, הֵהוּא חוֹבָה הָהוּא תְּלִי עַל דָּוִד לְגַבּוֹת מְנִיָּה,** וכל זה עדין לא הספיק אלא אותו החוב היה תלוי על דוד ליגבות ממנו **עַד דְּכָל בְּנֵי דָּוִד אֲתֵּאבְּדוּ בְּיוֹמָא חַד, וְלֹא אֲשֵׁתֵּאֲר מְנִיָּהוּ אֶלָּא יוֹאֵשׁ בֶּלְחֹדְרִי,**

### אור הרשב"י

הכהנים כי עשו יד אחת עם דוד ולא גלו אוזני כי בורח הוא מפניו, ולא רצו עבדי המלך לפגוע בכהנים, ויפן המלך לדואג ויאמר אליו "אתה הכית את הכהנים בלשונך הכם עתה בחרב" ויהרוג דואג האדומי את כהני נוב שמונים וחמישה איש במספר ולא חס על אחד מהם ויפגע אף בטף ובנשים בסוסים ובחמורים ובשוורים את כולם הכה לפי חרב. ובשעה שעשה דואג שפטים בכהני נוב, הצליח אחד מבני אחימלך אביתר לנוס מפניו ויבוא אל דוד ויספר לו את כל הקורות אותו, ויאמר אליו דוד "אני הסבותי בכל נפש בית אביך על כן שבה עמדי ואשמרך מכל רע" וייטבו דברי דוד בעיני הקדוש ברוך הוא ויאמר "יען כי נכמרו רחמי דוד על אביתר אשר נותר לבדו מכל בית אביו, על כן אנוכי ארחם על האחרון לבית דוד בשעה שתרצה עתליה לאבד את בני דוד ואגן עליו"

דואג האדומי שהיה מתקנא בדוד הלך וסיפר את הדבר לשאול ואמר לו מרדו בכך נוב עיר הכהנים ועברו על ההלכה האומרת כי אין לשאול באורים ותומים כי אם למלך לבדו וישאלו לדוד באורים ותומים. מיד שלח שאול המלך לקרוא לאחימלך ולכל הכהנים אשר בנוב ויבואו כולם אליו ויאמר שאול "שמע נא בן אחיטוב למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאלת לו באורים ותומים" ויען אחימלך ויאמר "היש למלך בכל עבדיו אדם נאמן כדוד ומדוע זה אמנע ממנו דברי אלקים, והרי לא מהיום שואל אני עבורו באורים ותומים" ויקצוף שאול מאוד על אחימלך ויאמר לו "בן מוות אתה הן כמו פיך אמרת כי שאלת לדוד פעמים רבות באורים ותומים לכן מות תמות אתה ובית אביך" ויצו שאול את אבנר ועמשא "סובו והמיתו את אחימלך ואחיו

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

**דְּאֵתְנִיב** עד שכל בניו של דוד נהרגו ביום אחד ולא נשאר מהם אלא יואש לבדו  
 שנגנב ע"י יהושבע בת יורם [קסח]. **כְּגִוּוֹנָא דְלֹא אֶשְׁתָּאֵר מֵאֲחִימֶלֶךְ**  
**בַּר אֲבִיתָר בְּלַחֲדוּי.** והיה זה מדה כנגד מדה כשם שלא נשאר מבניו של  
 אחימלך מנוב עיר הכהנים אלא אביתר לבדו **וְעַד כְּעַן** ועד זמנו של סנחריב  
**הַהוּא חֹזֵב חֹזֵב הָהוּא תְּלִי, לְמַעַבְד דִּינָא עַל נֹב, עַל הַהוּא**  
**חֹזֵב דְּנֹב,** עדין היה תלוי אותו החוב על עם ישראל לעשות בהם דין על הריגת  
 כהני נוב **דְּכַתִּיב,** (ישעיה י) כמו שכתוב **עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב לְעַמּוֹד**  
**וְאוֹקְמוּהוּ** וביארו בגמרא (סנהדרין צה.) שסנחריב בא לכבוש את ירושלים ביום  
 האחרון שעדין היה תלוי העונש על עון הריגת כהני נוב ואילו היה נלחם באותו היום היה  
 כובש את ירושלים אבל סנחריב דחה את המלחמה למחרת ובת דינא בטל דינא ובאותו  
 לילה ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור.

### אור הרשב"י

מלכה עתליה ביהודה המאה והחמיאה את  
 עם ישראל כהוריה הרשעים, עד שלאחר שש  
 שנים הוציא יהודע את בן המלך ממקום  
 מחבואו והמליך אותו על העם ומיד כשהניח  
 את הכתר על ראשו ראו שהוא מתאים  
 למידת ראשו וידעו שהוא מתאים למלכות  
 מכיון שהכתר היה מתאים רק לראשו של מי  
 שמתאים למלוכה ועל מי שאינו מתאים  
 להיות מלך לא היה מונח בהלכה.

[קסח] עתליה היתה הבת של אחאב ואיזבל,  
 יהורם מלך יהודה נשא אותה לאשה ואחזיהו  
 היה בנה, כששמעה עתליה על מות בנה  
 ואחיה על ידי יהוא בן יהושפט בן נמשי צותה  
 על עבדיה להשמיד את כל זרע המלוכה כדי  
 שתשאר רק היא ותהיה המלכה, עבדיה הרגו  
 את כל זרע המלוכה שהם בעצם זרעו של דוד  
 המלך מלבד תינוק אחד שנגנב מהארמון על  
 ידי יהודע הכהן ויהושבע אשתו והוסתר  
 בבית ה' שש שנים, ואכן כל אותם שש שנים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

הקב"ה הקדים תרופה למכה שהתנדבו בני ישראל את זהבם למשכן ולא לעגל  
**כְּגֹוֹנָא דָא**, כאשר ירד משה מן ההר אחר עשרת הדברות ציוה את עם ישראל  
על נדבת המשכן מיד הקדישו כל עם ישראל את הזהב שיש להם לעשיית  
המשכן חוץ מנזמי האזניים שלהם וכתוב על הזהב שהקדישו למשכן **כָּל הַזָּהָב**  
**הָעָשׂוּי לְמִלְאכָהּ**. ושואל **מַאי הָעָשׂוּי**. היה צריך לומר הנעשה, ומתריך  
**הָכָא אִסְתַּכַּל קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא**, **כִּד יְהִיבוּ יִשְׂרָאֵל**  
**דְּהָבָא לְעִגְלָא**, כאן הסתכל הקב"ה על הזהב כאשר נתנו אותו ישראל למעשה  
העגל **וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶקְדִּים לֹוֹן דְּהָבָא דָא**  
**לְאַסּוּוֹתָא**, והקדים להם הקב"ה את נתינת הזהב של מלאכת המשכן שיהיה  
לרפואה וזהו העשוי שהוא היה עשוי קודם לכן לצורך רפואתם, ומבאר **דְּהָאֵי**  
**דְּהָבָא דְּמִשְׁכְּנָא אֶקְדִּים לֹוֹן**, **לְהַהוּא דְּהָבָא דְּיְהִיבוּ**  
**לְעִגְלָא**, כי את זהב המשכן הקדים להם הקב"ה קודם הזהב שנתנו למעשה העגל  
**דְּכָל דְּהָבָא דְּהוּא עִמְהוֹן**, **וְאַשְׁתַּכַּח עִמְהוֹן**, **יְהִיבוּ**  
**לְאַרְמַת מִשְׁכְּנָא** ואת כל הזהב שהיה להם חוץ מנזמי הזהב שבאזניהם כבר  
נתנו לצורך מעשה המשכן, וראיה לכך. **סְלִקָא דְּעֵתְךָ**, **דְּכִד עֲבַדוּ יִת**  
**עִגְלָא אִשְׁתַּכַּח עִמְהוֹן דְּהָבָא**, **וְאִינּוֹן פְּרִיקוּ אֹרְגִייהוּ**  
**לְנִטְלָא הוּא דְּהָבָא**, היעלה על דעתך שיהיה להם כלי זהב בבית והם  
יפרקו את הזהב מאזניהם לתת למעשה העגל **דְּכַתִּיב**, (שמות לב) כמו שכתוב  
**וַיִּתְּפְּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם**. שחבלו  
באזניהם כדי להוציא משם את הנזמים, ואם היה להם זהב בביתם למה הוצרכו לכך,

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000